

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

๑๐ ก.ค. ทอง ๕๕๐ กิโล

ก่อนจ้งหัน

วันที่ ๑๐ มอบ เพียงสองวัน ที่นี้ทองคำเรากับดอลลาร์วิ่งใส่กันในจุดนั้น คอยฟังเสียงอ่านนะ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวงครั้งนี้ ๕๕๐ กิโล ขณะนี้ได้รับบริจาคมาแล้ว ๔๕๐ กิโล ยังขาดอยู่อีก ๑๐๐ กิโล ฟังซิ ๑๐๐ กิโล สองวันเป็นยังไง เอาให้ตีนะ พวกเราเอาให้ตีนะคราวนี้ เรามีหมัดหนึ่งเอาสองหมัด ถ้าสองหมัดไม่พอไปยืมไอ้ขามมาหมัดไอ้ขามเต็มหลังมัน ให้ยืมมาใส่เข้าไปตุ้ม เข้าใจหรือ เอา จบไปประโยคหนึ่ง ประโยคที่สอง ดอลลาร์เวลานี้เราจะมอบ ๔๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ ตอนนี้ก็ได้แล้ว ๓๒๑,๖๖๙ ดอลลาร์ ยังขาดอยู่อีก ๗๘,๓๓๑ ดอลลาร์ นี่เอาให้ได้เชียวนะ ถ้าเอาไม่ได้นี่ทอง ๑๐ ตัน และดอลลาร์ ๑๐ ล้านก็ไม่มี ความหมายอะไร เพราะเราหมดความหมายแล้ว ต้องเอาให้ได้เชียว ไม่ถอยเลย เอาให้ได้เป็นเปลาะ ๆ

เมื่อวานนี้ทองคำก็ได้เยอะนะเมื่อวาน ที่ไปเทศน์บริษัท ที พี ไอ ทองคำได้ตั้ง ๑๕ กิโล ๑๗ บาท ๑๐ สตางค์เมื่อวานนี้ ชยับ ๆ เข้าเรื่อย

อย่าให้เป็นไปเพื่อความฟุ้งเฟ้อ ประดับกิเลสตั้งที่เป็นแถว ๆ ตั้งกระถางอะไรมาเป็นแถว ๆ นั้นนะประดับกิเลส ยิ่งเลอะเทอะ ยิ่งสกปรก ประดับกิเลสประดับว่าสวยงามเท่าไรนั้นนะ ยิ่งเลอะเทอะ ๆ ถ้าประดับใจ ใครจะไม่มองก็ตามจำอยู่ที่นี่ พระพุทธเจ้าที่ว่า ศาสดาองค์เอก ท่านเอกอยู่ในนั้นนะ เพราะฉะนั้นจึงท้อพระทัยที่จะสั่งสอนสัตว์ เพราะมันเลอะเทอะเกินประมาณ เกินกว่าที่จะมาสอนได้ แหม เลอะเทอะจริง ๆ เราพูดจริง ๆ ฟังนะบรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายให้ฟัง หลวงตาสะละตายมาเป็นเวลา ๙ ปี เราก็มไม่เคยคาดเคยคิดว่ามันจะได้อู้อย่างนี้

เวลามันจ้ำจี้ขึ้นมา มันเห็นไปหมด จะให้ว่าไง แต่ธรรมไม่เหมือนโลก ไม่เป็นบ้านะ เห็นเหมือนไม่เห็น รู้เหมือนไม่รู้ เวลามันจะเกินเหตุเกินผล เลยขอบเขตก็ตีสักทีหนึ่ง ตีสักทีหนึ่ง ไม่งั้นมันจะข้ามฝั่งข้ามแดนไป แล้วก็ลงทะเลหลวง เมืองจมนั้นนะ นี้จะได้เวลาแล้ว (ใส่บาตร) เลอะเทอะไปหมดมองดูที่ไหน ๆ นี่ที่สอนให้พากันดูจิตใจ ให้ประดับใจ ให้ชำระใจ ดัดแปลงใจ ดูใจ พอใจค่อยเรียบร้อยไปเท่าไร สิ่งภายนอกจะมีเหตุมีผล มีหลักมีเกณฑ์ นำดูน่าชม ถ้าใจเลอะเทอะเสียอย่างเดียว ทำภายนอกให้ดีเท่าไรยิ่งเร็วเท่านั้น ยิ่งเร็วเท่านั้นนะ นี่เป็นอย่างงั้นกิเลส

อะไรก็ว่าสวยงาม ๆ มันสวยงามเพื่อกิเลส กิเลสคือความสกปรก มันก็สวยงามเพื่อความสกปรกละชิ สวยงามเพื่ออรรถเพื่อธรรมที่ไหน พระพุทธเจ้าท้อพระทัยท้ออย่างนี้เอง

เราตัวเท่าหนุมนก็อย่างเงี้ย วัก ๆ อยู่เห็นไหมละ มันทนมไม่ไหวก็เอาเสียบ้างซิ เราไม่สอน ลูกศิษย์ลูกหาที่มุ่งอรรคมุ่งธรรม เพื่อธรรมแล้วเราจะสอนใคร นอกจากนั้นเราไม่สนใจ ใครจะเป็นอะไรช่างใคร เหมือนอย่างลูกเต้าของเราอยู่ในครอบครัวของเรา ใครไม่ดีเดี๋ยวดิ คนนั้น เดียวตบคนนี้ ทำไปอย่างเงี้ย ดี ๆ แต่ครอบครัวคนอื่นเราไม่ไปยุ่ง สอนลูกศิษย์ลูก หานะ ตีนันตีน้อยงั้นนะ มันจะเลอะเทอะไปหมด

เพราะฉะนั้นจึงท้อพระทัย จำอยู่ในพระทัยมองดูความสกปรกพวกหลุมมูตรหลุม คูดเต็มโลกธาตุ น้ำเหมือนหนึ่งว่าเพียงชั้นเดียวนี้จะทะเลล้างความสกปรกเต็มโลกธาตุได้ ยังไง นี่ที่มันอ่อน นี่พระพุทธรเจ้าอ่อนพระทัย ท้อพระทัย คือมันขึ้นมาทุกซอกทุกมุม เรื่อง ของกิเลสที่จะเหยียบธรรม ๆ ก็คือเหยียบเรานั้นแหละ ผู้ผิดผู้พลาด จะไปเหยียบใคร ที่นี้ ใ้พร ได้เวลาแล้ว

หลังจ้งหัน

เมื่อวานนี้ปลัดกระทรวงมา ก็ตกลงกันเรียบร้อยแล้วว่ามอบที่นี้ เวลา ๑๑ โมงมอบ นะ วันที่ ๑๐ เป็นอันว่าเรียบร้อยแล้ววามอบที่นี้ ทางกระทรวงก็งดแล้วมาปรึกษากันเมื่อ วาน มามอบที่นี้ เรื่องที่เราจะยกชาติบ้านเมืองของเราขึ้นนี้ เรื่องราวมันก็มีอย่างนั้น ดีและ ชั่วมันก็ต้องแทรกเข้ามาๆ ชัดนั้นแย้งนี้เรื่อย ๆ เข้ามา แต่เราไม่ได้สนใจนะ ก็รู้ว่ามันชั่วมี แต่จะปิดออกทำเดี่ยว ที่จะไปต่อล้อต่อเถียงอะไรกันนี้ ไม่เอาแล้วเรา ถ้าใส่ก็เปรี้ยวเดี่ยว เลย หมัดเดี่ยวพอ เท่านั้นละ ประมวลมาพอแล้วใส่ตูมเดี่ยวไปเลย ที่จะให้ต่อล้อต่อเถียง อย่างงั้นอย่างเงี้ยไม่เอา เพราะมันสกปรก เรื่องโลก

นี่เราจะช่วยชาติบ้านเมือง เราก้ถือว่าดีกับชั่วมาด้วยกัน ธรรมกับกิเลสมันก็ไป ด้วยกัน มันคอยขัดคอยแย้ง เรื่องกิเลสจะมีแต่ขัดแต่แย้ง แต่ตะ แต่ถีบ แต่ยัน แต่ทำลาย แต่จุด แต่เผา ไปอย่างงั้นเรื่องของกิเลส ให้พากันทราบเอาไว้นะ นี่คือเรื่องของความชั่ว จะ ทำความเสียหายโดยถ่ายเดียว ออกจากทำความเสียหายตนแล้วก็กระจายออกไปข้างนอก ให้เป็นความเสียหายทางภายนอกอีก ถ้าภายนอกไม่รู้ไม่เท่าทันก็เสียหายเพราะมันจริง ๆ มัน มีอยู่ อย่างที่เราประชุมกันเรื่องอะไรอย่างเงี้ย มันก็มีขัดมีแย้ง มีอะไรอยู่ในนั้น ให้พากัน เข้าใจ

ดีกับชั่วมันเคียงข้าง เป็นคู่แข่งกันมาอย่างนี้ เราจะทำความดีเพื่อชาติบ้านเมืองของ เรา จึงอย่าไปสนใจอะไรกับใคร อย่างพวกมันเที่ยวหาโจมตีที่นั่นที่นี้ พวกปากสกปรก มัน อยู่ไม่เป็นสุข มันต้องสร้างแต่ความชั่วภายในใจ ออกจากนั้นแล้วก็เอาความชั่วไประบาด คนอื่น อย่างนี้เป็นเรื่องของคนชั่ว คิดชั่วขึ้นมาเป็นอย่างงั้น เรามีความดี เราก้เอาความดี

ออกไป เรียกว่าชะล้างกันไปเรื่อย ๆ อย่าพากันไปสนใจนะกับเรื่องความชั่ว ไม่ใช่มันมีมาวันนี้เมื่อวานนี้เมื่อไร มันมาพร้อมกัน กิเลสกับธรรมมาพร้อมกัน เอาใจเป็นสนามรบ

กิเลสก็อยู่ที่ใจ ธรรมก็อยู่ที่ใจ ถ้าหลงกลตามกิเลสใจก็ถูกเผาไปเรื่อย ๆ ถ้าไม่หลงตามกิเลสฟังเสียงอุบายของธรรมก็ไปตามธรรม ก็พ้นภัยไป พ้นภัยไป ถ้าใครเชื่อตามกิเลส เช่นยุแห่ยก่อกวน เหล่านี้เป็นต้น ไปตามมันหลงเหลือไปหมด เช่นเมืองไทยของเรา คนทั้งประเทศอุตสาหะพยายามช่วยกันทั้งทางบ้านเมืองและศาสนา อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย มันมีขัดมีแย้งอยู่เป็นประจำ ถ้าเราจะเอาพวกนี้มาเป็นสรณะ ของชาติเราแล้วจมนเลย จมไปนานแล้วนะ นี่คือนคติคำเอาไว้ คำเอาไว้ ให้จำเอาคำนี้นะ เรื่องความชั่วให้ปิดออกให้หมด อย่าให้มาติดเพื่อนเรา

เราคิดดูใจของเราก็แล้วกัน เวลาเราปฏิบัติธรรม กิเลสกับธรรมจะพืดจะเหวี่ยงกัน อยู่ภายในของผู้ประกอบความเพียร มีสติปัญญาคอยกลั่นคอยกรองพิจารณา มันถึงได้รู้กันชั่วเวลากิเลสมันโผล่ขึ้นมา ออกมาจากใจนั้นแหละ แต่มันก็เข้าไปตีใจ ถ้าใจไม่มี ความรอบคอบด้วยธรรม ให้คอยดู เวลามันคิดออกมาทางชั่วตีบ ๆ ปิดปั๊บ นี่เรียกว่า ผู้รักษาตัว ที่นี้ก็เปิดให้ทางตีขึ้น ๆ เรื่อย ๆ ทางชั่วมีมากมีน้อยมันจะแสดงออกมาตาม ความมีอยู่ของมัน จนกระทั่งความชั่วนี้หมด คือกิเลสเป็นสาเหตุให้สร้างความชั่วและ สร้างความทุกข์ทั้งหลายนี้มันหมดไป พออันนี้หมดไปจิตหมดเรื่องเลย ไม่มีเรื่องอะไรเลยในจิต

นี่แสดงให้เห็นชัดเจนว่า เรื่องมากเรื่องน้อย ทุกข์มากทุกข์น้อย มาจากกิเลสทั้งนั้น ซึ่งเกิดขึ้นมาจากใจทำลายใจเรา ถ้าไม่มีธรรมหลงไปตามมัน ถ้ามีธรรมปิดออก ๆ ๆ สำหรับผู้ประกอบความเพียรทำนองอย่างนั้น พิจารณาอย่างนั้น แก้กัณอย่างนั้น ๆ ๆ พ้นไปอย่างนั้น จนกระทั่งพ้นไปโดยสิ้นเชิง เวลากิเลสหมดไปจากใจแล้ว เรื่องราวทั้งหลายหมดโดยสิ้นเชิงเช่นเดียวกัน มันก็ชี้ให้เห็นชัด ๆ ว่า อ้อ มีกิเลสอย่างเดียวเท่านั้นเป็นตัวยุแห่ยก่อกวน หาความสงบภายในใจไม่ได้ มีกิเลสเท่านั้น ๆ

พออันนี้ขาดไปแล้วไม่มีอะไรเลย ธรรมล้วน ๆ มีแต่ความเลิศเลอ พอก็พอแบบ เลิศเลอ เลิศเลอก็เลิศเลอเลยโลกสภปรกนี้ไปทั้งหมดเลย นี่ละธรรมเป็นอย่างนั้น ที่นี้มีแต่ธรรมล้วน ๆ ไม่มีเรื่องอะไรเลย มีกิเลสเล็กน้อยกวนตลอดนะ ให้เราดูหัวใจเรา อย่าไปดูแต่คนนั้นเป็นอย่างนั้น คนนี้เป็นอย่างนี้ จิตใจออกไปรับมันก็ดินของมันเหมือนกัน ดูตัวดินนี้แล้ว ตีตัวดินไม่ให้มันออกไปรับ มันจะยกโคตรยกเข้ามาว่าก็เฉย ไม่มีอะไร เพราะจิตเราดีเอง คะนองเอง เขาว่าอะไรก็จับปั๊บ ๆ คว้ามับ ๆ แล้วก็หลงไปตามเรื่อย ๆ ถ้ามีความรอบคอบว่าอะไรก็ว่าไปซิ เนาะ ปากเขา เราก็อำแต่ความดีเรื่องมันก็ไม่

ตั้งที่พูดตะกี้เนี่ย เมื่อกีเลสสันไปจากใจแล้ว เรื่องไม่มีตลอดไปเลย หหมด ทุกซึกก็ไม่มีตลอดไป คำว่าสุขท่านก็เรียกว่านิพพานเที่ยง นั้นละคือตลอดไป เป็นสุขตลอดไปเลย นี่ การชำระสะสาง ใจเป็นธรรมชาติที่มีคุณค่ามาก แต่เราปล่อยใจให้กิเลสเข้ามาขี้ขยำ จึงไม่มีอะไรเป็นตัวของตัวเอง ไม่มีหลักไม่มีเกณฑ์ ถ้ามีธรรมเข้าไปคุ้มครองรักษา จิตก็เริ่มมีหลักมีเกณฑ์ เป็นตัวของตัวขึ้นมา ทีนี้ชั่วกับดี ดีที่เรารักษาให้ดีมันก็รับกัน อะไรชั่วอะไรดี เหมือนกระดาษปลอมกับกระดาษจริง เงินปลอมเงินจริง ทองคำกับตะกั่วมาวางใส่กันปู้รูที่นั่นที่ อันนี้ความชั่วคือตะกั่ว เทียบ ความดีคือทองคำ ของจริงของปลอมมองรูที่นั่นที่ นี่ละจิตดวงเดียวกันนี้แหละ ดูชั่วดีมันอยู่กับตัว มันรูที่นั่นที่ ปัดออก ๆ

เวลาชำระให้เต็มเหนี่ยวแล้ว ไม่มีอะไรเหลือแล้ว นั้นแหละคุ่มค่า สละเลือดเนื้อชีวิตจิตใจมาเพื่ออรรถเพื่อธรรมก็สมกันเลย คุ่มค่า ๆ อย่างพระพุทธเจ้า พระสาวกทั้งหลายท่านคุ่มค่า แล้วนำธรรมคุ่มค่ามาสอนโลก ให้อุตสาหะพยายามทุกคนนะ ท่านพันโลกด้วยความอุตสาหะพยายาม ไม่ได้พันด้วยการวิ่งตามกิเลส ความขี้เกียจขี้คร้าน ความไม่เอาไหน แล้วมีตนาสาโหด ไม่ยอมฟังเสียงอรรถเสียงธรรมตลอดไป นี่จะจมตลอดไป ผู้ใดฟังเสียงอรรถเสียงธรรมจะมีการลดหย่อนผ่อนผัน แล้วมีหลุดพ้นไปได้ ให้พากันจำเอา

ตั้งแต่หลวงตามานี้ก็ได้เทศน์ทุกวัน ๆ ก็ควรจะได้ยินได้ฟังกัน เสียงอรรถเสียงธรรมไม่ได้ยินง่าย ๆ นะ ไอ้เรื่องเสียงกิเลสตัณหาเนี่ย แม่ตั้งแต่นั่งกินข้าวอยู่นี้ นั่งดูกันอยู่นี้ พุดยถาสัพพี กริ่งนี่มันกริ่ง ๆ ขึ้นมาในกระเป่า คว่ำกระเป่ามา ฟังเสียงจ่อเนี่ย เสียงยถาสัพพีไปไหนไม่รู้เนาะ ยถาสัพพียังไม่หมดนะ กริ่งมาอีกแล้ว เอาอีกแล้ว จากนั้นก็กินข้าว พอกินข้าวกินถึงไหน กริ่งมา ให้มาตรองนั้นให้มาชอยนี้ แวะนั้น ตู๋ยามตำรวจ ระวังเดี่ยวกริ่งมาอยู่อย่างงั้นนะไอ้เรื่องยุ่งมันยุ่งงั้นละ กินมันก็กวน ฟังอรรถฟังธรรมมันก็กวน ทำอะไรมันก็กวน กวนอยู่ในกระเป่าแล้วก็เข้ามากวนเจ้าของ กำลังกินข้าวอยู่ก็จับเสียดก่อนปาก เคี้ยวไม่ได้ ให้มาตรองนั้นให้มาตรองนี้

เราสนุกฟังแล้วเราดูนะ เจ้าของจะรู้หรือไม่รู้เราไม่ทราบด้วย ก็คงเพลินให้มาตรองนั้นตรองนี้ มาถึงสี่แยกตรองนี้แล้ว มาถึงตู๋ยามแล้วให้แยกซ้ายแยกขวา เป็นบ้า นี่ฟัง เราก็ เป็นบ้าเหมือนกัน แต่เราไม่หยุดเคี้ยวนะ เราเคี้ยวของเราไปเรื่อย อันนั้นหยุดเคี้ยวนะ เสียงกริ่ง ๆ แล้วนั่งไปที่ไหนเห็นแต่อันนี้จ้อ ไอ้ กำลังบ้ากำเริบ แหม ได้อันนี้มาก็กวนมาก ทำให้จิตใจคนยุ่งมากนะ กำเริบ กินข้าวก็กินไม่ได้ จินั่นจี้เนี่ย มันอะไรก็ไม่รู้ สนุกดูนะ ดูโลก ดูด้วยความไม่มีเรื่อง สนุกดู ถ้าดูด้วยความมีเรื่อง เป็นบ้าไปกับเขาหมดเลย นี่ละธรรม ถ้ามีธรรมนั้นอยู่แล้ว มันจะรู้เป็นฝักเป็นฝ่าย เป็นฝักเป็นฝ่าย ถ้าไม่รู้แล้วไฟกับเรานี้พันกัน เลย ร่างกายเราทั้งร่างนี้กลายเป็นฟืน ไฟเผาตลอดเลย นั้น

นี่เราก็อีกสองวันนะ วันนี้วันที่ ๘ วันที่ ๙ พอวันที่ ๑๐ ก็เริ่มมอบทอง เอาให้ได้ตามนั้นนะ กำหนดตายตัวแล้วว่า ๕๕๐ กิโล ทองคำของเราที่จะมอบในวันที่ ๑๐ นี้ สำหรับดอลลาร์นั้นตกลงเลยเป็น ๕๐๐,๐๐๐ เพราะมันหวุดหวิด ๆ มันเกาะไม่ติด ๆ เกาะใหญ่เลย เอาให้ติดปั๊บเลย คือเรามีดอลลาร์อยู่ที่คลังหลวงที่มอบไว้แล้วนั้น ๗,๖๐๐,๐๐๐ มันขาดอยู่ ๕๐๐,๐๐๐ จะถึง ๘,๐๐๐,๐๐๐ ทีนี้เราุ่นวายหาดอลลาร์ที่จะมาเพิ่มเข้าให้มีจำนวนมากขึ้น พอเพิ่มเข้าไปถึง ๓๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ ๓๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์กับ ๗,๖๐๐,๐๐๐ บวกกันเข้าไปแล้วก็ เป็น ๗,๙๐๐,๐๐๐ แน่ะ มันขาดอยู่อีก ๑๐๐,๐๐๐ เอานะ เอาอีกแล้วนะ นี่ละเลยยุ่งใหญ่

ตกลงเลยได้ดอลลาร์ถึง ๕๐๐,๐๐๐ บวกกันแล้วคราวนี้ รวมทั้งหมดจะได้ดอลลาร์ ๘,๐๐๐,๐๐๐ ส่วนทองคำก็ได้ ๖,๖๐๐ กว่ากิโล เพิ่มขึ้นเรื่อยอย่างนี้ละ พอถึงที่หมายแล้ว มันหากหยุดเอง เหมือนกับเรารับประทาน ทิวโหยมาขนาดไหน เอา รับประทานลงไป พออึดแล้วหยุดเอง อันนี้ก็เหมือนกัน ความพอมิในเรื่องธรรมทั้งหลาย แต่เรื่องกิเลสไม่มีคำว่าพอ จนตายก็กี่ปีกี่กลับไม่พอ พาเจ้าของทิวโหยอยู่ตลอดเวลา พาติดพาดี้น โหย ไม่มีอะไรเกินกิเลส เมื่อถึงกาลเวลาที่พอแล้วมันก็รู้เองด้วยกัน นี่ก็มีหัวหน้าคอยดูตลอดเวลา ฟังตลอดเวลา ทดสอบอยู่เสมอ

ขอให้ได้จุดที่เราต้องการ คือทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน นี่เป็นอย่างน้อยขาดไม่ได้ ขาดเท่าไรเมืองไทยเราขาดบาทขาดตาเต็งมากน้อย เท่าเทียมกันหมด ๖๒ ล้านคน เป็นคนขาดบาทขาดตาเต็ง ไม่เต็มบาทเต็มเต็งแหละ พอได้ปั๊ง ๑๐ ตันเท่านั้นเต็มหมด ชาตินไทยของเราเต็มบาทเต็มตาเต็ง คนเต็มบาท เมื่อหาทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน ดอลลาร์ ๑๐ ล้าน เราเบาใจอยู่แล้วแหละ ยังอีกเพียงสองล้าน ถึงเวลาที่จะมอบ ส่วนทองคำยังหนักอยู่มาก เพราะฉะนั้นจึงให้พวกเราทุกคนเน้นหนัก ๆ (เสียงโทรศัพท์มือถือดังขึ้น) นี่เห็นไหมจริง ๆ มาอีกแล้ว เอาตรอกไหน ตู๋ยามตำรวจ ตู๋ไหน แยกไหน กำลังเทศน์อยู่ ว่า

งานใหญ่ของเราจะมีอยู่สองงาน วันที่ ๑๒ สิงหาคมก็ใหญ่อยู่ และงานกฐินเป็นงานทุ่มเลยละ งานกฐินนี้ใหญ่มากทีเดียว ทีนี้จากกฐินไปแล้วขาดเหลือเท่าไรเอาอีกตรงนั้นนะ จะม่วนเสื่อความทุกข์ความจนเราลงทะเล เอาความอยู่ดีมีสุข มีความแน่นหนามั่นคงอบอุ่น ด้วยทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เข้าแทนที่ก็กินในเดือนธันวา ๕๖ นี้ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายตั้งอกตั้งใจ เพื่อยกระดับชาติไทยของเราให้ขึ้นสู่ความเป็นปกติดีงาม แล้วจะมีสง่าราศี ไม่มีอะไรที่จะมีคุณค่ามากยิ่งขึ้นกว่าชาติของเราละ สิ่งใดก็ตามที่เข้ามาขัดมาแย้งต่อชาติซึ่งเป็นส่วนใหญ่แล้ว สำหรับตามธรรมนะ เรียกว่าเห็นด้วยไม่ได้เลย เพราะเป็นภัย

ชาติของเรามีน้ำหนักขนาดไหน คนทั้งประเทศถือชาติเป็นหลักเกณฑ์ ไม่ได้ถือคนใดคนหนึ่ง ไม่ได้ถือความชั่ว ความเห็นแก่ตัวมาเป็นหลักเป็นเกณฑ์ ซึ่งเป็นการทำลายชาติ

นะ ถือสิ่งที่ถูกต้องดีงามที่จะหนุนชาติไทยของเราให้ขึ้นโดยลำดับลำดับ เพราะฉะนั้นจึงถือส่วนรวมเป็นสำคัญ ความพร้อมเพรียงสามัคคีเป็นสำคัญ ร่างกายของเรานี้ถ้าเป็นปกติอยู่ทุกสัปดาห์ทุกส่วน เรามีความผาสุกเย็นใจสบาย ประกอบหน้าที่การงาน ไม่ว่าจะหนักว่าเบา ทำได้ทั้งนั้น ร่างกายมีความพร้อมเพรียงสามัคคีกันแล้วการงานทุกอย่างทำได้ทั้งนั้น ๆ จะหนักจะเบาไม่พ้นจากความสมบูรณ์ในตัวของเรา คือร่างกายจิตใจสมบูรณ์แล้วทำได้ทั้งนั้น

ถ้าร่างกายขาดตกบกพร่องส่วนใด เจ็บท้อง ปวดศีรษะ ยิงขาเขยัก ๆ ด้วยแล้ว ไปทำงานอะไรไม่ได้เลย นี่ร่างกายของเราเทียบกับอวัยวะที่สมบูรณ์ทุกอย่าง ต่างคนต่างมีความรักชาติ มีความเสียสละ มีความพร้อมเพรียงสามัคคี จับกันเป็นกลุ่มแล้วเป็นชาติทั้งชาติ เป็นบุคคลทั้งคนที่สมบูรณ์แบบ นี้ควรแก้หน้าที่การงาน นี้ควรแก้การอยู่เย็นเป็นสุขในประเทศไทยของเรา และหน้าที่การงานทั้งหลายครบหมด ถ้าคนในชาติของเรามีความรักชาติ มีความเสียสละ มีความพร้อมเพรียงสามัคคี ด้วยการอารักขารอบคอบขอบเขตหมด เมืองไทยก็อยู่เย็นเป็นสุขตลอดไป

เหมือนร่างกายของเรานี้ เราารักชาติตลอดเวลา คือบริหารก็อยู่ที่นี้ การรักษา ทุกอย่าง บำรุงอยู่ที่นี้ ให้ร่างกายของเรามีความแน่นหนามั่นคง แล้วพาทำหน้าที่การงานสมบูรณ์ไปหมด ถ้าร่างกายส่วนใดบกพร่อง งานจะขาดความสมบูรณ์ลงเป็นลำดับ จึงเอาอันนี้เป็นจุดนะ ให้ทุก ๆ คนมีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน อะไรไม่ดีให้ปิดออก ๆ อย่าไปเชื่อนะ เชื่อแล้วก็ฆ่าตัวเอง วันนี้พูดเพียงเท่านั้นแหละนะ ต่อไปนี้ก็ให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th